

ת"ד 3688/06/11 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל מחיסן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 3688-06-11 מדינת ישראל נ' מחיסן
תיק חיצוני: 43-213/2010

בפני כב' השופט - ס. נשיא יהושע צימרמן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אסמאעיל מחיסן

פסק דין

החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כתב האישום וטיעוני הצדדים

הנאשם הואשם כי בתאריך 19/08/2010 בשעות הבוקר, נהג אוטובוס (להלן: "האוטובוס") במודיעין עלית בשדרות יחזקאל לכיוון כיכר השבטים, ובהגיעו לכיכר לא נתן זכות קדימה לרכב פרטי (להלן: "הפרטית") נהוג בידי לוי רועי (להלן: "המעורב") שנסע באותה עת בתוך הכיכר. לטענת התביעה, הנאשם נכנס לכיכר, חסם דרכו של המעורב וגרם להתנגשות בין כלי הרכב; כתוצאה מההתנגשות ניזוקו שני כלי הרכב והמעורב נחבל בגופו.

בפני בית המשפט העידו מטעם התביעה בוחן התנועה, רס"מ אייל כהן (להלן: "הבוחן") והמעורב, ומטעם ההגנה העיד הנאשם.

לבית המשפט הוגשו, על ידי הבוחן, סקיצה של מקום התאונה ת/1, נספח לסקיצה ת/2, תרשים ת/3, דו"ח בוחן ת/4 (4 עמודים), הודעת נאשם ת/5, דיסקט טכוגרף ת/6, ולוח תצלומים ת/7 (28 תצלומים).

בבסיס המחלוקת בין הצדדים עמדה השאלה האם, כגרסת הנאשם, המעורב הגיע מכיוון נסיעת הנאשם (כיוון כללי - צפון), או שמא, כגרסת התביעה, המעורב הגיע משמאל לכיוון נסיעת האוטובוס (כיוון כללי - מזרח).

בכוון נסיעת הנאשם יש שני נתיבים. לטענת הנאשם, המעורב שנסע בכוון נסיעתו הגיע מאחוריו ועקפו מהנתיב השמאלי. בשלב זה הנאשם החל בכניסתו לתוך הכיכר ובאותה עת המעורב פנה פניה חדה ימינה לתוך נתיב הנסיעה של האוטובוס, חסם את דרכו והביא להתנגשות. מנגד טוענת התביעה כי המעורב הגיע משמאלו של הנאשם ולא מכיוון

נסיעתו, הנאשם לא נתן זכות קדימה למעורב שנכנס לכיכר לפני הנאשם, ובעת נסיעת המעורב בכיכר, נכנס האוטובוס לכיכר ופגע בו.

דין והכרעה

ניתן לנתח את המחלוקת העובדתית בדבר כיוון נסיעת המעורב, כפי שפורט לעיל, ואולם לטעמי אין צורך להדרש לשאלה זו ולאפשרות היתכנותה של גרסת הנאשם וזאת מכיוון שאף אם נקבל את גרסת התביעה לעניין כיוון נסיעת המעורב - הרי שנוצר ספק סביר באשר לאשמה, כפי שאפרט להלן.

כאשר מתקרב הנאשם לכיכר עליו לפעול לפי הוראות התמרור ולתת זכות קדימה לרכב הנמצא משמאלו בכיכר. הנאשם בכניסתו לכיכר מחויב כאמור לרכבים בכיכר והנמצאים בתחום שדה ראייתו.

כדי לקבוע האם המעורב היה בתחום הכיכר ובתחום שדה ראייתו של הנאשם בעת כניסתו לכיכר יש לבחון מספר נתונים והם: מהירות האוטובוס, מהירות הפרטית, נקודת האימפקט ביחס לכניסה לכיכר ושדה הראיה של הנאשם בעת כניסתו לצומת.

בחינת נתונים אלו בחומר הראיות מעלה כי האוטובוס נע במהירות נמוכה בעת כניסתו לצומת (חקירת הבוחן, עמוד 7 שורה 3), מהירות הפרטית לא נבדקה (חקירת הבוחן, עמודים 3 ו-4), נקודת האימפקט היתה כ-14 מטרים מכניסת האוטובוס לכיכר (בהתאם לת/3) ושדה הראיה של הנאשם היה של חמישים מטר לכיוון מזרח (המקום ממנו הגיעה הפרטית; ת/4 ס'4).

בחינת הנתונים מעלה כי לאור העובדה כי האוטובוס נע במהירות נמוכה בעת כניסתו לכיכר וכי שדה הראיה של הנאשם היה של חמישים מטר לכיוון מזרח הרי שקיימת אפשרות כי טרם כניסתו לצומת לא ראה הנאשם את הפרטית, מכיוון שזו טרם הופיעה בטווח ראייתו ונכנס, כדיון, בגלישה איטית, לצומת. בפרק הזמן הזה, בו התקדם האוטובוס 14 מטרים, נכנסה הפרטית לטווח ראייתו של הנאשם ועברה את המרחק שמתחילת טווח ראייתו של הנאשם ועד לנקודת האימפקט.

הבוחן מוסר בעדותו כדלקמן " עניתי קודם לגבי מהירות רכב ב (רכב המעורב צ.י.) שהיא לא רלוונטית זו שאלה שהיתה צריכה להישאל אך עדיין היא לא רלוונטית לקרות התאונה " (עמ' 9 ש' 29-30). אין אני תמים דעים עם הבוחן שהרי ממהירות נסיעת המעורב ניתן לגזור כמה זמן נידרש לו כדי לחלוף את שדה הראיה מכיוון הנאשם לכיוון המעורב ובהתאם לכך ניתן להסיק, כפי שיפורט להלן, האם בזמן כניסת הנאשם לכיכר, המעורב היה בתוך או מחוץ לשדה הראיה.

הבוחן לא עשה בדיקות אלו, וסבר כאמור שמהירות המעורב אינה רלוונטית. ככלל הבוחן סבר שאין מקום לחישובים בתאונה זו (עמ' 9 ש' 25-27) ואף בנקודה זו אינני מסכים עימו, ואסביר:

אם מהירות נסיעת המעורב הינה 50 קמ"ש (נתון שלא נשלל) דהיינו מהירות של 13 מטר בשניה לערך, המעורב חולף את מרחק שדה הראיה מכיוון נסיעת הנאשם בכ-4 שניות. אם מהירות הנאשם הינה כ- 15 קמ"ש (הבוחן אישר

שמהירותו היתה נמוכה) דהיינו 4 מטר לשניה לערך, הרי שהנאשם נסע עד מקום האימפקט קרוב ל 4 שניות. לפיכך לא מן הנמנע שבכניסתו של הנאשם לכיכר, המעורב היה מחוץ לשדה ראייתו, הנאשם החל בנסיעה במשך כ- 4 שניות עד הגיעו למקום האימפקט ואלו אותן 4 שניות לערך שבהן המעורב חלף את 50 המטרים של שדה הראייה. כמובן מדובר בחישוב משוער ביותר. אילו היו בפנינו נתונים מלאים ניתן היה לערוך חישוב מדויק יותר אולם אלו לא הובאו כפי שניתן היה לצפות, ומהחישוב המשוער דלעיל עולה כי מתעורר ספק אשר הנאשם זכאי להנות ממנו.

יתרה מזאת, הזווית בה נמצאה הפרטית ביחס לאוטובוס בנקודת האימפקט (כפי שניתן להתרשם מהמצויין בתרשים-ת/3) יכולה לתמוך באפשרות ולפיה האוטובוס אכן החל בכניסתו לכיכר טרם הגעת הפרטית, ומשהגיע המעורב לכיכר כאשר אצה לו הדרך ביקש לצאת את הכיכר לפני האוטובוס.

מכל האמור עולה כי מתעורר הספק באשר לאשמת הנאשם ומאחר ובמשפט פלילי עסקינן ועל בית המשפט להרשיע נאשם רק אם הוכחה אחריותו מעבר לכל ספק סביר, אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א אדר ב תשע"ד, 23 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

מזכירות: נא לשלוח לצדדים פסק הדין. המועד הקבוע ליום 26.3.14 מבוטל.